UNUTMAYINIZ! AFACAN

PERŞEMBE 2 AĞUSTOS 1934 No. 95

8 Büyük Sahife 3 Kuruş

Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

Afacan ve Topuz yamyamlar elinde

Afrikada yamyamların eline düşecek olan Afacanla Topuz ve Dikkulak acaba kıtır kıtır yenecekler mi?.. Bunu merak ediyorsanız orta sayfamızdaki " AFACAN SEYAHATTE „ adlı resimli romanımızı her hafta merakla takip ediniz.

Aman Tutuşuyorum!.

Sıcaklardan yanıyor köy, şehir, bahçe, ova;
Bir parça ferahlasam, bulsam serin bir yuva!..
Ben kızaran bir balık, toprak kızgın bir tava;
Aman!.. tutuşuyorum; ne kadar sıcak hava!...

■

Bu güneşe kar değil, dayanmaz insan bile,
Serinse ben giderim hattâ Taymise, Nile!..
Uzaktan imrenmeyin İstanbula nafile:
Sıcaklardan yanıyor köy, şehir, bahçe, ova!..

Ağustosta basıyor herkes sıcağa kalay,
Öğle vakti gezilmez sokakta kolay kolay!..
Bu sıcakta istemem hattâ verseler saray,
Bir parça ferahlasam, bulsam serin bir yuva!..

■

Yanardağı gibiyim, tutuşuyorum, aman;
Tepemden hep çıkıyor bak buram buram duman!..
Nerelere kaçayım, halim oldu pek yaman:
Ben kızaran bir balık, toprak kızgın bir tava!..

AFACAN

AKBA kitap evi: Ankarada Afacanın dağıldığı yerdir. Bütün Çocuk Sesi ciltlerini Maarif Vekâleti karşısında A K B A kitap evinden bulabilirsiniz.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Çetin, Doktor Murat Beyin eczahanesini bir kedi vasıtasile altüst ettirdi.

— 19 —

Yarabbi, bu kedi imiş

Doktor Murat Beyin ve Süzanın düğünü bozuldu. Bu, Süzan için, çeyizi hazırlanmış olduğundan büyük bir ziyan onun modaya uyarak, bana göre mükemmel bir insan. Olan doktor Murat bey gibi bir koca bulduğu zaman evleneceğinden korkuyorum; moda öyle çabuk değişiyor ki..

Fakat düğün böreği bozulmamalıdır, Şadanla kısmetimize onu nereye koyduklarını biliyoruz. Bu nefis bir börek, kızak kaymaya giden veya öğle yemeğinde eve dönmeği hesaplıyan bir çocuk için çok faydalı.

Zavallı Süzan, sana acıyorum! Ne kadar memnunum ki düğünün bozulmasına kardeşinin sebebiyet verdiğinden şüphelenmiyorsun. Süzanın böyle fena bir kardeşi olmasaydı, herşey sükûnetle olurdu ve bununla beraber öyle zannediyorum ki, elektrik kıralı Edison, yahut orada ona ne diyorlarsa, benden ziyade kabahatlidir. O, elektriği keşfetmezden evvel oturmalı ve ıztırap çekmeliydi. Geçenlerde onların hepsi elektrikten ve elektrik kıralı Edisonun bundan ne kadar kazanmış olduğundan bahsediyorlardı; doktor ise dükkânının arka odasındaki akümütörü anlatıyordu. O, bana bir elektrik deposunu biraz tutturmuş olduğundan onu biliyordum ve bu çok eğlenceli idi. Sabahleyin erkenden Şadana bunu anlattım ve biz doktoru faytona binip gidinceye kadar bekledik, sonra pencereden arka odaya daldık; ben daktorun yaptığı gibi şişeden biraz mayi döktüm ve Şadana kolu tutmasını söyledim, fakat o havaya fırladı, sonra düştü ve uzandı.

Ben kolu bıramkası için bağırdım, lâkin o bir kelime söyliyemedi, adetâ ölü gibi idi, onu elinden çıkardım ve oturmasını söyledim, fakat beni dinlemedi ve ben onu çok sevdiğimden korktum, birkaç adam çağırdım, onlar da pencereden girmeğe mecbur kaldılar. Adamlar Şadanın yüzüne su vurdular ve bana fena bir çocuk olduğumu söylediler; onu öldürdüğümü zannettiler ve evine götürdüler, annesi benimle konuşmak bile istemedi.

Şadan uzun müddet sonra kendine geldiği için onun minnettar kalması lâzım geldiğini zannediyorum. Doktor beni müthiş azarladı: Bütün şöhretini öldüreceğimi, ilâçlarını karıştırdığımdan korkarak kimsenin almıyacağını ve kendi şeylerine dokunulmaması lâzım geldiğini söyledi.

Ben çok müteessir olduğumu ve bir daha bunu yapmıyacağımı kendisine anlattım ve hakikaten vadimi tutmağa çalıştım.

Ertesi defa eczahanesine gittiğimde bir fare yavaş yavaş deliğinden çıkıyordu. Ben ona küçük bir hizmette bulunmak isterken büyük zararların açılmasına sebebiyet verdim. Doktor, geceleyin bize gelince, eczahanesine fareyi yakalaması için bir kedi koydum ve doktor onu görmedi. Yemekten sonra da Süzana misafirliğe gitti ve uzun müddet orada kalacağını tahmin ettim.Doktor, eczahanede, yattığı odasına döndüğü zaman o öyle müthiş bir kedi musikisi işitti ki, sanki 1000 kedi miyavlıyordu. Kapıyı açtı ve şamdanı yakmağa koştu.

Zavallı pisi! Fare rafa sıçradı, kedi de arkasından, bütün şişeler düştü ve kırıldı. Aman, daha neler olmadı! Fena ilâçlar onun yeni, güzel halısına döküldü; fakat zavallı pisinin başına hepsinden fenası geldi. Zaç yağı şişesi kırıldı ve kedi dört ayağile oraya düştü; onun kudurmuş gibi miyavlamasına ve sıçramasına hayret edilemez.

Doktor içeriye girince kedi doğru doktorun yüzüne atıldı, fakat bereket versin doktor elini kaldırdı ve bu hareketile gözleri kurtuldu, kedi yalnız onun burnunu ve alnını tırmaladı, işte bundan dolayı ertesi gün gülünecek bir halde idi. Onu geriye atınca, kapıdan dışarıya fırladı ve o zamandanberi kediyi kimse görmedi.

Korkunç Zeç yağı halıda büyük bir delik açmıştı. Daha bu birşey değildi: fakat döşemeye yuvarlanmazdan evvel kanepeye ve o gün getirdikleri yeni elbisesine dökülmüş ve elbise param parça olmuştu. Halbuki bu elbise ile koltuğa girecekti. Bununla beraber öyle zannediyorum ki mesele daha kapanabilirdi, lâkin ertesi gün Süzana felâketi anlatmak için geldiği zaman, Süzan onnn bütün yüzünü yakı ile kapalı görünce kahkahalarla gülmeğe başladı. Burnu iki misli büyümüştü. Ablam kendini tutamıyarak mütemadiyen güldü. Nihayet doktor:

— Size bu galiba eğlence geliyor Süzan Hanım, fakat benim için bu ölümdür. Ben kâfi derecede gerek kardeşinize, gerekse size tahammül ettim. Eğer bu, her şeye tahammülüme karşı bir teşekkür ise, Çetin gibi bir çocuğun ailesi efradı arasına girmeğe karar veremiyeceğimi zannediyorum ve bundan dolayı elveda Süzan Hanım, ebediyen elveda! Dedi.

Ve kapıyı hızla kapadı, buz

gibi soğuk bir yüzle dışarıya çıktı.

Bizimkilerin hepsi kedi için bana kızıyorlar, halbuki ben bunu tamamen iyi bir niyetle yaptım.

Dün Süzan tekrar biraz ağladı; kızlar kendi odasında idiler, ben bitişik odada onun lâstik ayakkaplarını dilim dilim keserek top yapmağa uğraşıyordum ve Bedianın ona: her akşam doktorun Enise Hanımlarda olduğunu söylediklerini işittim.

Enise Hanım, İstanbulun en güzel ve en moda bir kızı imiş! Süzan fena halde ağladı, yemeğe gitmek istemediği için odadan nasıl çıkacağımı şaşırdım. Açlıktan öleceğimi zannettim, fakat hava kararınca fare gibi sessizce sıvıştım. Bu suretle onlar ayakkabıyı bulamadılar, Bedia da onu yuva yapmak için farenin çektiğine karar verdi.

Ben, Behiye ile birlikte, kendisinin getirdiği ve yemeğe iştihası olmadığı köfteleri yedim. Bununla beraber Süzan yukarıda kendini açlıktan öldürmek isterken: köfte ve börekten başka birşey de yemeğe kalkışırsam, çok fena bir çocuk olduğumu düşündüm ve sebep olduğum felâketi düzeltmek için elimden ne gelirse yapmağa karar verdim. Behiyeye:

— Beni merak etmemelerini bizimkilere söyle, ben bir arkadaşıma gideceğim ve yarım saat sonra gelirim, dedim.

Derhal dışarıya koştum ve iki dakika sonra Enise Hanımların kapısını çaldım:

— Enise Hanım evde mi?

Hizmetçi kadın «evet» dedi ve beni salona aldı.

Şapkamı çıkardım ve girdim.

Enise Hanım, fevkalâde süslü, saçları tuvaletli, yüzü allıklı olduğu halde piyano başında oturuyordu. Beni görünce gülümsiyerek:

— Nasılsın, Çetin? diye sordu.

— Enise Hanım dedim, siz tekiri tanıyorsunuz değil mi?

— Oh, evet, mükemmel, dedi.

— Onun: "Yarabbi, bu kedi imiş!,, dediği acıklı yeri hatırlıyor musnuz? Bu tamamen doktorun eczahanesinde oldu ve şimdi siz nasıl düşünüyorsunuz? Enise Hanım: Acaba kedi, onun iğrenç ilâçlarile dolu şişelerinden birkaçını kırdığı için ablamın qalbini kırmasını namuslu ve haklı bir hareket midir? Bu akşam doktor gelince kendisine: Süzanın yarım tabak bile yemek yemediğini, bütün iştihasının kesildiğini ve bütün elbiselerinin ona bol geldiğini söylemenizi isterdim. Ablama böyle muamele etmesi, doğrusu ayıp, ben vadini ifa etmesi için hakkında dava açacağım. Bu, yaşadığım ve nefes aldığım kadar doğrudur. Büyüdüğüm zaman da benimle düelloya çıkacaktır, bunu yanına bırakmam!

Arkamdan biri ağzımı elile kapadı, beni kaldırdı, omuzuna koydu, aşağıya batığım zaman bunun doktor olduğunu gördüm! İşte mesele böyle!

[Devamı var]

Izcilerin Hafiye Teşkilâtı

— 31 —

Nakleden: *Adnan Fahri*

Az sonra çocuğun adamları geri dönünce burada üstünde bir kâğıt yazılı festen başka birşey bulamadılar.

Kadirin kayboluşu şatoda bir bomba gibi patladı. Dervişiekber küplere bindi ve yazılı kâğıdı okumağa başladı:

“ *Hapiste bulunan izcilerle babasını serbest bıraktığınız taktirde Kadir de serbest bırakılacaktır.*

Dervişiekber ne yapacağını şaşırdı. Artık esirlerine eziyette edemiyordu. Kendi bahçesine kadar girip çocuğu çalan kim idi?

Yavuz Bey resimdeki kıyafeti ile ve Kadirle doğru dağlara çekildi, bir mağara içinde ha-

zırladığı yerde çocuğu kapadı.. Arada sırada Dervişiekberin şatosu kenarına geliyor, esirlerin bırakıp bırakılmadığını anlamak istiyordu.

Heyhat!.

Ne Aykut Bey, ne Sevim, ne arkadaşları serbest değillerdi. Artık düşünceli düşünceli tekrar mağarasına dönüyordu ki arkasından Iraklı casus ile İngilizin kendisini takip ettiğinden haberi yoktu.

Yavuz Beyin bu iki düşmanı onun bulunduğu yeri keşfetmişlerdi. Hemen gelip bunu Dervişiekbere haber verdiler ve bir sabah Kürt asiler Yavuz Beyin bulunduğu mağarayi kuşattılar. Yavuz Bey karabinası ile kendini müdafaa etti ise de nihayet ölüm derecesine gelerek yakalandı, Kadir mağaradan alındı ve Yavuz Bey Aykut Beyle Sevimin ve arkadaşlarının bulunduğu yere hapsedildi.

Fakat biçare o kadar bitkin bir vaziyette idi ki onu mahsus ötekilerin yanına atmışlardı.

Kederli Günler

Aykut, Altay Beyler, Sevim ve iki izci Yavuzun başına toplanmış oturuyorlardı.

Zavallıyı getirdikleri günden beri halâ kendine gelememişti.

Sık sık nefes alıyor, dolgun gözleri bir türlü açılmıyordu. Evet, Yavuz tehlikedeydi, belki de ölecekti..

Sevim, zavallı Yavuzun feci vaziyeti karşısında, Aykut Beye sarılarak:

— Baba! Baba! Diye haykırdı. Yavuzun kurtulmasının imkânı yok mu?...

Aykut Bey kulağını hastanın göğsüne koyup dinledikten sonra Sevime dönerek:

— Henüz daha birşey söylenemez kızım! Diye cevap verdi.

Kaya Yavuzun hararetten yanan ellerini sıkarak:

— Zavallı Yavuzcuğum! Diye mırıldanıyordu.

Öteden Altay Bey atılarak:

— Merak etme yakında hepimizi ayni vaziyete düşeceğimiz şüphesizdir! Dedi.

Şimdi odayı derin bir sükût kaplamıştı.

Fakat bu sırada arkalarından dan kalın bir ses işiterek hepsi başlarını çevirdiler.

Kapının önünde uzun boylu, siyah ceketli ve gri pantalonlu bir adam duruyordu, odadakilerin kendisine baktıklarını görünce başile selâm vererek:

— Ben Devrişiekber Hazretlerinin doktoruyum, dedi. Hastayı muayeneye geldim. Beni bizzat kendileri gönderdiler.

Fakat hiç biri Dervişiekberin bu doktorundan hoşlanmadılar. Bu adamın kendilerine iyilikten ziyade fenalık getirmesi ihtimali vardı.

Aykut Bey bir kaç adım ilerliyerek:

— Buraya ne yapmak için geldiniz? Diye sordu.

— Hastanızı muayene etmek için emir aldım.

— Öyleyse çok dikkat edin?

Doktor bundan bir şey anlamamıştı. Hayretle Aykut Beye bakarak:

— Neye dikkat edeyim? Diye sordu.

Aykut Bey dişlerini sıkarak Dervişiekberin adamına sualini izah etti:

— Efendi, doktor olduğunuzu ve hastamızı muayene etmek üzere geldiğinizi söylüyorsunuz! Fahat aldığınız emir belki hastayı iyi etmek için değil, onu büsbütün ortadan kaldırmak içindir. Bu taktirde, buradan katiyen sağ çıkmıyacağınıza emin olun!

Doktor kaşlarını çatarak Aykut Beye cevap verdi:

— Efendi ben yalnız boktorum, hastalarımı iyi etmekten başka düşüncem de yoktur. Dervişiekberle aranızdaki münasebeti bile bilmiyorum. Aldığım emir üzerine yalnız hastayı muayeneye geldim.

Bunun üzerine Aykut bey:

— Dervişiekber bu hastayı kurtarmak için neden bu kadar uğraşıyor, diye sordu.

Doktor cevap vereceği yerde omuzlarını silkerek Yavuza doğru ilerlemeğe başladı.

Fakat bu sırada Aykut Bey:

— Dur! diye gürledi. Sana emniyetimiz yok!.. Hasta bir arkadaşımızı gözlerimizin önünde öldüremezsin!.

Sevim, bunun üzerine babasına yaklaşarak:

— Bırakalım Yavuzu muaye-

Yavuz Bey teptili kıyafet ederek köşkün bahçesinde kendi kendine oynıyan Dervişiekberin oğlu Kadiri kaçırmak için ağacın yanında fırsat bekler ve...

ne etsin! dedi. Biz, kendisini nezaret altında bulundururuz!.

Aykut ve Altay Beylerin verdiği muvafakat üzerine doktorla Sevim Yavuzun yanına yaklaştılar ve bağlarını çözmeğe başladılar.

Şimdi Dervişiekberin doktoru, genç izcinin üzerine iğilmiş dikkatle yaralarını tetkik ediyor ve onlara pansuman yapıyordu.

Bir aralık başını kaldırdı ve gülümsiyerek:

— Allahın iznile hastanız az bir zamanda iyi olacaktır! dedi.

Sevimin, sevinçten gözleri parlamıştı. Ellerini çırparak:

— Ne saadet!.. diye bağırdı.

Ve sonra doktorun zihnini karıştırmamak için hep birden sustular. Yavuzun yüzünde, gittikçe iyileştiğine delâlet eden emareler beliriyordu.

Doktor birkaç dakika sonra tamamile işini bitirdikten sonra etrafındakilere dönerek;

— Arkadaşınız, yarına, hattâ belki bu akşama kadar kesbi afiyet edecektir. Müsterih olun! dedi.

Aykut Bey, demin bu adama karşı yaptığı kaba muameleden müteessir olmuştu. Doktora doğru ilerledi ve elini sıkarak:

— Çok teşekkür ederiz! doktor, dedi.

Dervişiekberin adamı, başile hafif bir selâm verdikten sonra kapıdan çıktı, gitti.

Şimdi, zavallı Yavuz, yatağın içinde mütemadiyen kıvranıyor ve muttasıl sayıklıyordu:

— İmdat!.. İmdat... Geliyorlar... Kadir... Kadir... Kadir... Ah! zavallı çocuğu kurtarın...

Tayyaremiz geliyor... « Zerrin » geliyor... Ateş... Ateş... İmdat... Ah... Alçaklar...

Yavuz şiddetli bir buhran geçiriyordu. Arada heyecandan yatağından fırlıyor ve kâh Altay Beyin, kâh Aykut Beyin kollarına sarılarak:

— Kadiri, Kadiri kurtarın!... diye inliyordu.

Bir aralık Aykut Bey, etrafındakilere dönerek:

— Bu «Kadir» de kim? diye soadu. Siz kendisini tanıyor musunuz?..

Altay Bey, bütün arkadaşları namına:

— Hayır!.. diye cevap verdi.

Bu sırada Sevim, Yavuza doğru koşarak:

— Aman yarabbim! Diye haykırdı. Yavuz gözlerini açtı.... Bize bakıyor... Bizi görüyor.... Oh! Ne saadet... Artık kurtuldu.

Sevimin bağırması üzerine, hepsi Yavuzun etrafına toplandılar.

(*Devamı var*)

S — P — O — R

Sporcularımız Rusyaya Gitti

Sovyet Rusyada Futbol, güreş, yüzme müsabakaları yapmak için Türk spor kafilesi geçen Perşembe günü Odesaya hareket etmiştir. İlk futbol maçı bugün Moskovada oynanacaktır. Güreşçilerimiz içinde Ç. Mehmet te vardır. Futbol takımımız zayıf olmakla beraber genç oyunculardan kurulmuştur. Takımın içinde Avni, Muzaffer, Şeref gibi tanınmış millî takım oyuncuları da mevcuttur. Ruslar için denizcilerimiz de kuvvetli bir rakiptir.

Bakalım bugünkü maçın neticesi ne olacak? İnşallah hayırlısıdır.

A F A C A N

BANYO MANİLERİ

Köyde sahile indim,
Kumsallarda gezindim!
Biraz yüzeyim diye,
Hemen sandala bindim!..

Değildi sahil derin,
Baktım: sular ne serin!
Dedim: "artık denizdir
"Ey Şişko senin yerin!..,

Hemen soyunup daldım,
İki üç saat kaldım!
Ben bu yaz banyosundan
Doğrusu çok zevk aldım!..

Oldum yaman bir "yüzgeç,,
Eve bile kaldım geç!
Fakat beni kaçırdı
Kör olası bir yengeç!

AFACAN

Kanguro Kardeş

İkiz Kangurolara babaları: Şu paketleri alınız, postahaneye götürünüz, dedi. Bula: Peki babacığım, hiç merak etmeyin, şimdi götürürüz, diye cevap verdi.

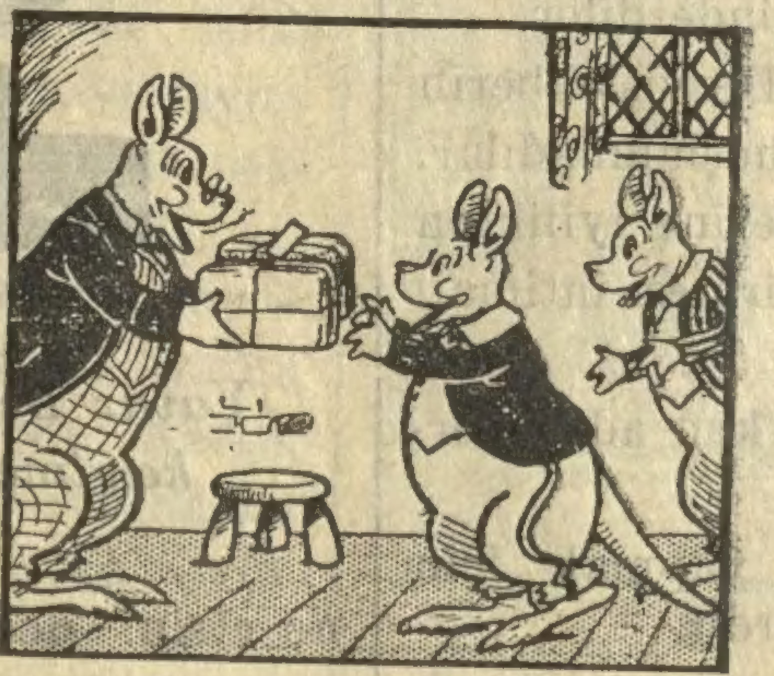

Fakat paketleri koltuklarına sıkıştırınca postahanenin pek uzak olduğunu hatırlarına geldi. Şimdi ne yapacaklardı?. Bu yaz gününde o kadar yol, bu yükler altında nasıl çekilirdi. Fakat Bula, fıçının yanına gel, aklıma bir icat geldi, dedi.

Afacanla Topuz Zenci ç

HÜLÂSA — Afacanla Topuz ve Dikkul Balonları Arabistan çölleri üzerinde sıcaktan patl sırada Bedevilerin eline yakalanmışlardı H

1 — Nihayet Habeşistan prensi göz yaşları dökerek :

— İsterim.. isterim diye ağlamıya baştadı, çünkü hokbazlık yapan Afacanla topuz gayet hoşuna gitmişti. Vezir ne yapacağını şaşırarak:

— Peki.peki diye ağlamasına mani oldu.

2 — Hemen Bedevînin eline bi se altın sıkıştırarak:

— Bu cambazları küçük prens retleri için alıyorum, dedi. Bedev seyi görünce sevincinden ne ya ğını şaşırdı. Prens ise ellerini çırp Afacanla Topuza bakıyor, onlarda devîlerin ellerinden kurtulacakları seviniyorlardı. Vezir ise kesilen kalan sakalını düşünüyordu.

4 — Nihayet yolları bir vaha kenarında kestirme bir yol olan bir göl üzerine düşmüştü. Gölün bir kıyısından diğer kıyısına bir direk uzatılmıştı prens ile vezir buradan kolayca geçtiler. Fakat Afacanla Topuzun tahtarevanına sıra gelince iş değişti. Çünkü yükler onların arkasında idi. Birdenbire bir çatırdı işittiler. Fakat aldırış etmedtler. Afacan, Topuz halâ bu güzel seyahatten dolayı sevinçle gülüyorlardı.

5 — Fakat bu diği için tahte bire kırıldı ve can da Topuz içine yuvarla kalmışlardı. Şi Prens Vezir k ağacına asardı. sularda nasıl y

Mavi S

Yazın en çok severim
Mavi sularını ben..
Sonra o serin, ılık
Tatlı rüzgârını ben!..

Sandalım
Su üstünd
Durmand
Ada cıvar

Kız ve Erkek Çocuklara: Mektep tatilinizi hoş geçirmek i

ığu kıyafetinden kurtuldular

6 —

enapları zenbil balonlarıyle bir seyahata çıkmışlardı bir ovaya düşmüşlerdi. Tamam kuyudan su çekecekleri tan prensi bunları para ile satınalmak istiyordu.

3 — Nihayet kızıl denizden Habeşistana geçmek için sahile doğru yol almıya başladılar. Prens ile vezir bir tahteravana binmişlerdi. Afacanla Topuz da ikinci bir tahterevana bindirilmişti, Dikkulakta yanlarında gidiyordu. Şemsiyeler açılmıştı. Habeşilerin sevinçli şarkıları altında ilerleyip gidiyorlardı. Afacanla topuz bundan sonra neler yapacaklarını düşünerek fiskos edip konuşuyorlardı.

yük pek ağır gel-
n direkleri birden-
arla birlikte Afa-
ikkulak da gölün
Zenciler şaşırıp
ne yapacaklardı?.
rini mutlaka dar-
llı Afacana bakın
nıyor.

6 — Fakat yaramazlar sudan çıkınca ne oldu bilir misiniz?. Üzerlerindeki boyalar birdenbire silindi, şimdi bembeyaz yüzlerile ortaya çıktılar, Prens de, vezir de, zencilerde bu işe şaşıp kaldılar. Hele prensin sevincine diyecek yoktu. Böyle piliç gibi bembeyaz arkadaşları bir daha nerede bulabilirdi.

— Devamı var —

ŞEN FIKRALAR

Evde su kalmamış

İhtiyar bir âdam Aliye sordu:

— Oğlum, bu ne kadar kirlilik böyle?. Kulakların, yüzün kir içinde. Sizin evde su yok mu?

— Yok efendim, kardeşim memede süt içiyor, babam şerbet yapıyor, annem şerbet içiyor, ben de ayran...

Tarife

Küçük Kemal babasının bakkal dükkânında oturuyordu. İçeriye güzel bir hanım girerek raftaki bir kutuyu gösterdi ve:

— Bu kutu nasıl açılır diye sordu?.

Kemal hemen ileriye atılarak:

— Açma tarifesi kutunun içindedir.. diye cevap verdi.

AĞUSTOS MANİLERİ

İşte sam yeli esti,
İçtim boşaldı desti!
Ağustosta sucular
Bizi haraca kesti!..

Varsın çıkmasın karpuz!
Olsun bir parçacık buz
Billâhi bu sıcakta
Erir harap oluruz!..

Halimiz oldu beter,
Yeter be yahu yeter!..
Vücudumda çıkıyor
Çeşme gibi ter!.,

Sıcak bize vurdu tos,
Hava gidiyor lodos!..
Bizi yaktın Kavurdun
Hey mubarek Ağustos!..

ŞİŞKO

lerin Maceraları

Fıçının, hemen çemberini çıkardılar. Bir ucundan Bula tuttu. Kula da çemberin iç tarafına paketleri güzelce bağladı. Maksatları çemberi döndürerek hem oyun oynamak, hem de yükten kurtulmaktı.

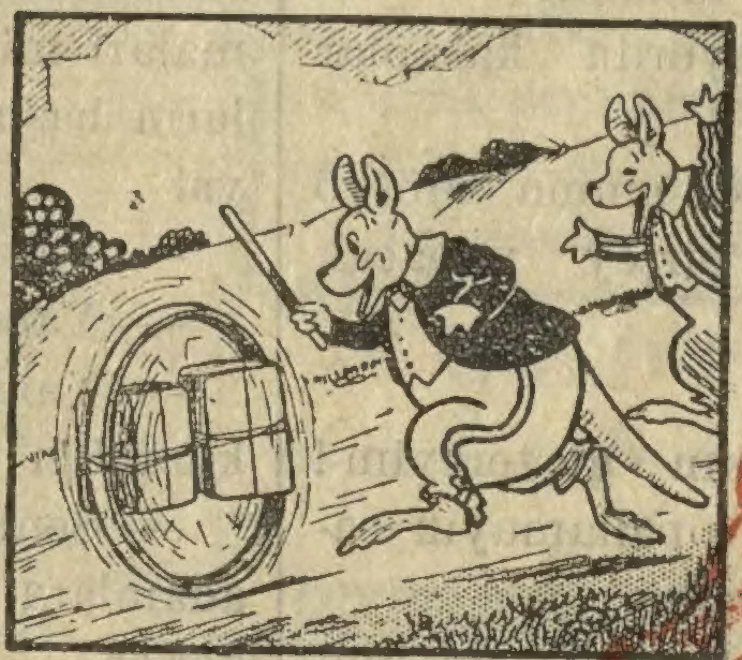

Sahiden de öyle güzel bir eğlence bulmuşlardı ki sıra ile hem Bula, he Kola çemberi çeviriyor, hem eğleniyorlar, hem de paketleri postahaneye doğru sıkıntısızca ve yıldırım süratile götürüyorlardı.

ularda

m,
ırım,
laşırım
en!..

Sularda çıpır çıpır,
Oynarım kıpır kıpır,
Dalgalar şıpır şıpır
Koşuşur oynaşırken,

Afacan

seniz Afacana derhal abone olunuz. Üç aylığı 30 kuruştur.

Elmas Peşinde

Salamon ve Hacı aslanı görür görmez korkularından ağaçtan yuvarlandılar.

Yazan: Sezai Attilâ

— 35 —

— Barsaklarınızı kurutur tamburasına tel yapar.

— Başka ?

— Başka birşey yok artık.

— Nasin yok be bobreklerimizi unuttun, onlara da şu ağaçta bir yer bul da biz aşağıya inelim parçalarımız burada kalsin.

— Alay mı ediyorsun çıfıt.

— Hayır doğru söylüyorum! sen divane misin be!

— Neden?

— Boyle usta aslan bulsalar aylik ilân mezbahaya kasap yazarlar.

— Sen görürsün şimdi arslanı kasap mı yazarlar, yoksa seni Hahamın defterine "Salamon Afrikada kıyma gibi doğrandı!,, Diye mi yazarlar anlarsın!

—Haydi oradan be zevzek oğlu zevzek...

— Nah işte arslanlar, arslan! Arslan!..

Hakikaten bir arslan görünmüş fakat kalabalığı görünce sazlara dalmıştı. Bunun Hacile Salamon da farkına varmışlardı, korkudan biribirimize sokulalım derken, muvazenelerini kaybettiler ikisi birden tepe taplak ağaçtan aşağıya yuvarlandılar. Bunları görenler kaldırmak için koştular Kaya yaptığı şakaya müteessir olmuştu. Salamon Kayayı görür görmez bir taraftan kalçasını uğuşturuyor, bir taraftan da hiddetli hiddetli:

— Nasil diyordu kasaplar yeldi mi ?

— Geldi geldi amma Mösyö Salamon size birşey yapacak halde değil.

— Nerede ?

— İşte kalkın göstereyim! Hem o kadar topallamayın canım birşey olmadı.

Zenciler ağaçtan aşağı yuvarlanan bu tabansızların etrafını sarmışlar, birbirlerine bakınıyor ve birşeyler söylüyorlardı. Kaya Salamona aslanın olduğu tarafı gösterdi fakat hayvanlar kıralı görünmüyordu. Ne oldu ise Moke Hene'ye olmuş, zavallı genç zenci gergedana kurban gitmişti.

Artık yemeklerini yemeğe başladılar fakat yakınlarında tehlikelerin dolanmakta olduğunu bildiklerinden etrafa gözcü koymuş sofraya öyle oturmuşlardı.

Yemeklerini oldukça bir iştiha ile yemişler ise de Karaca kebabı bulamamışlar, bunun yerine kendileri bir kurban vermişlerdi. Sofrada Hacı ile Kaya yan yana oturmuşlar dalga geçiyor çene çalıyorlardı. Hacı bir aralık:

— Kaya be! dedi şu mel'un kıt'anın herşeyi acaip.

— Nesi acaip?

— Nesi değil birader efendi meselâ benim dün gece çektiklerimi bir ben bir de suratım bilir?

— Ne çektin Hacı? Halat mı çektin rüyanda yoksa:

— Keşke halat çekseydim de bu derdi çekmeseydim, yandım kebap oldum.

— Aman sus vahşiler duymasınlar, başına üşüşür seni yerler kebaba meraklı olduklarını bilmiyor musun?

— Bilirim amma öyle kebap değil sivri sineklerden haşlandım.

— Haaaaaaaa?! sivri sinekleeeeeerrr!

— Ammada uzattın yahu.

— Sen yalancısın Hacı.

— Ne münasibet?

— Sivri sinekler seni kat'iyyen bulamazlar.

— Neden?

— Gece karanlık!

— Evet!

— Sen de karanlık!!

— Tamam!

— Bu iki karanlık içinde sivri sineklerin seni bulup haşlamaları mümkün değil! hoş bunların başlarında projöktör yok ya!

— Vay zevzek vay.

— Yalan mı?

— Yalan ya sersem, insanın karanlığı olur mu.

— Senin gibi patlıcan renkli adamlara bazan da karanlık derler.

— Hoş geldin aydınlık efendi!!

— Hoş bulduk karanlık amca!!

Hacı homurdanarak yemeğe devam etti. Bir müddet sonra yabani Afrikanın göbeğinde tekrar seyahat başladı. Her adımlara vahşet, her adımlarda dehşet devam ediyor hışırtılar, homurtular, gökremeler, bağırışmalar zaman zaman kulaklarına geliyordu.

Rıza kaptanın hesabına göre Afrikanın göller mıntakasına gitmek için daha yirmi gün lâzımdı. Bu istikamete henüz tren de yapılmamış olduğundan böylece yürümeğe mahkûmdular.

Akşama doğru yine otluklar bitti ormanlar başladı. Fakat bu ormanlar gittikçe korkunç bir hal almıştı. Bu ormanların üstünde Afrika güneşi cehennem gibi kaynadığı halde yüzlerce sene yaşamış olan iri ağaçların yaprakları arasından ormanın zeminine güneş ışığı inmiyor ağaç gövdeleri bir mabudun direkleri gibi dimdik yükseliyordu. Ormanın altındaki yeşil ot denizi en ufak bir rüzgâr bile almadığından cansızmış, yapmaymış gibi duruyorlardı. Rıza kaptan kafileye kılavuzluk yapan zenciyi çağırdı:

— Bu akşam nerede kalacağız, dedi?

— Siz bilir siniz?

— Ben bilirim amma yine ormanlar arasında tehikeye girmiyelim.

— Bir saat kadar daha yürüyelim öyle ise

— Ne olacak.

— Bir saat kadar orman içinde yürüdükten sonra oldukça büyük bir meydanlığa çıkacağız.

— Evet!

— Bu meydanlığın etrafına nöbetçi koyarsak bir kale gibi emniyetli olur.

— Peki başımıza başka işler çıkmasın!

— Ne çıkacak efendim.

— Peki öyle ise orada kalalım.

***

Yamyamlar arasında

Niyam Niyam kabilesi "Minda,, nın iki yüz direkli üstü hasırla örtülmüş sarayının önündeki meydanlığa toplanmış kabilenin muharipleri cenk kıyafetine girmişlerdi. Muharipler dünyanın en güzel vücutlu atletlerinden daha heybetli duruyorlardı. Saçlarını uzun külâh gibi başlarının üstüne toplamışlardı, yüzlerinde tuhaf tuhaf be yaz çizgiler görünüyordu.

Sağ kollarına bileklerinden dirseklerine kadar demir bilezikler geçirmişlerdi. Gözleri alev alev parlıyordu.

Kıral henüz ortada yoktu. Tahtalardan yapılmış büyük borular, iri davullar çalınıyordu. Çırılçıplak yüzlerce kadın ve çocuk meydanlığın bir tarafında duruyor muharipler de ellerinde uzun kargılar kalkanlar olduğu halde meydanlığın diğer tarafında bekleşiyorlardı. Ve hattâ çalgıcılar birdenbire çoştular, sazlardan tuhaf tuhaf sesler çıkmağa başladı. Kıral görülmüştü. Arkasında seksen karısı ellerini göğüslerine kavuşturmuş yürüyorlardı. Kıralın sağında, solunda kabilenin en vahşi en yırtıcı muhariplerinden yirmi kişi yer almıştı. Kıral meydanlığın ortasındaki tahta iskeleye oturdu. Seksen karısı da arkasında sıralandılar. Merasim ve müsamere başladı. Yirmi kadar genç kız meydana çıktılar, yerlere kadar eğilerek kıralı selâmladılar. Sonra da muharipler dönerek onları selâmladılar.

Birdenbire sazlar coştu vahşi çılgın tamamile yabani bir dans başladı. Bir adam elindeki tahta parçasile başka bir tahtaya vurarak tempo tutuyor:

— Şok şok! şokşok! şokşok! şokşok!

Sesi çıkarttıkça vahşi kızlar da ellerini çırparak ve bu sese uyarak oldukları yerde dünyanın en çevik hayvanlarından daha hızlı daha çevik tepinip duruyorlardı.

Bunlar bir saat kadar oynadılar, kıral istirahat etmeleri için izin verdi. Kızlar çekilir çekilmez ortaya derhal silâhlı yirmi muharip atladı. Kıral sevinmiş çirkin suratında bir tebessüm belirmişti. Bunun manası çok büyüktü. Yirmi genç kız meydana çıktıkları bunların oyunları şu demekti:

"Ey muharipler! işte biz bekâr yirmi genç kızız. İçinizden muharebeye giderek insan avcılığı yapacak kimse yok mu? Varsa çıksın dansetsin, muharebeye gitsin avladıklarile dönsünler kendilerine karı olacağız!.

İşte Kral buna seviniyordu. Muharipler beş dakika oynamadan Kral çekilmelerini işaret etti. Bunlar çekilir çekilmez başka muharipler çıktı. Bunları başka muharipler takip etti, böylece oynamıyan kalmadı. Kral çok amma pek çok sevinmişti. Muharipleri dansa iştirak etmekle:

— Hepimiz hazırız!!!.

Demek istemişlerdi.

(Devamı var)

Büyük Müsabakalar

Bilmece: 95

Bu haftaki bilmecemiz boyamaktır. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 95 inci bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

Bu yandaki resimi kahve rengi,Mor, Turuncu ve Yeşil renklerile boyayınız. Güzel boyadığınıza kanî olduktan sonra bize gönderiniz.

Resim kuru boya ile boyanmalıdır.

Hediyelerimiz

Birinciye: Bir kutu bisküit
İkinciye: Dolma kalem 50 inciye kadar: Muhtelif zengin hediyeler verilecektir.

Bulmaca: 37

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 37 inci bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

Bu resimdeki körü takip eden bir köpek saklıdır. Siz bu saklı hayvanı bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasından 30 kişiye muhtelif kıymette hediyeler vereceğiz.

KAZANANLAR

Bilmecede Kazananlar

91 numaralı boyama bilmecemizi en güzel boyayanlar arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Dolma kalem kazanan

Feriköy Ergenekon caddesi Süreyya Bey apart. no 90 Özcan Hikmet Bey.

Spor kemeri kazanan

Bakırköy Çaçaron sokak no. 1 Romilos Efendi

6 Aylık abone kazanan :

Ankara Nilüfer caddesi Ali Azmi Bey apart. No 11 Nejat Ferit Bey.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.

Çikolata kazananlar
(Anadoluya kitap)

İst. kız lisesi s. 1-B no, 1214 Nilüfer, İst. Feyziye lisesi s. 4 no. 430 Eda, Devrek müddeiumumisi Emin Bey oğlu Necati, İzmir Damlacık cad. odun kapı sok. no, 3 Nihat, İst Aksaray horhor hamam so. no. 15 Kenan Bahattin. İst Cumhuriyet kız orta m. no. 292 Beria, Ankara Yenişehir İ. Etem bey apart no. 3 Akil Bey ve Hanımlar.

Bir kutu boya kazananlar
(Anadoluya kitap)

İst Ziraat bankası kâtiplerinden Selâhattin Bey kızı Fürüzan, İzmir-Göztepe Tramvay cad. na. 891 Hayati, Çarşamba Işık kitapqanesi A. Kemal Bey oğlu Sedat, Galata lüleci hendek Aslan apart no. 120 Hristianidis, İst kız lisesi no. 53 Semiha Edremit Cami vasat mahallesi Dr. Osman Bey oğlu İhsan Ankara J, umum kumandanlığı 2 inni S. yüzbaşı Talât Bey oğlu Muzaffer, Kasımpaşa Dz, Gd. Kç. zabit mek. no. 413 Rasim, İst. kız lisesi no. 769 zühran, Adapazarı yeni cami değirmen kahvesinde Osman Bey ve Hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

Galata Arap cami 5 Zeybek sok. no. 12 Müzehher Yeşilköy İst caddesi no. 72 Şevket karacasu kaymakam Şefik Bey oğlu Haşmet, İzmir Basmahane bıçakçı han kepekçisi Mahmut, İst. Cağaloğlu himayei etfal sokak no. 11 Vecahat, Kasımpaşa sıra berberler sok. no. 39 Leon,Tekirdağ telgraf hane cad. Bahriye mütekaidi İbrahim bey kızı meziyet, Zonguldak manifaturacı racal zade Hüseyin bey oğlu Cihat, Kabataş karabâli sok. no. 66 Abidin Kadıköy çilek sok. No. 66 Melâhat İst. Göztepe yeni yalı no. 5 Ülrin, İzmir memleket hastanesi cami sok. no. 7 Melâhat, Kasımpaşa Deniz G. mek. no. 384 Fethi, Ankara sebat iş sahibi Mazhar Bey oğlu Mehmet, Mersin mes(udiye mahallesi no. 13 hanede Kemal bey ve hanımlar.

Manzara kartı kazananlar

İst. Dç. Zabit mek. no. 284 Sait Demir, Büyükada Çankaya cad. no. 46 Kemal, İst, Aksaray Muratpaşa cami sok. no. 18 Şadiye, Düzce İnhisarlar muhasebe memuru Niyazi B. oğlu Naci, İzmir Karataş Tramyay cad. no. 314 Sevim, Kadıköy Bostan sok. no. 45 Albert, İst. Galatasaray Ortaköy şubesi no. 999 Dündar, Beyoğlu 17 inci ilk mek. no. 417 Sudiye, Aydın saraç Cemal Ef. kızı Fehime Neptur, Çanakkale Evkaf sok. no. 3 Mehmet, İst. Kumkapı no. 10 Perihan. Beyoğlu Osmanbey Nigâr sok. no. 50 Yasemi Ekrem, Trabzon Halk eczanesi Hakkı B. vastasile Turgut, Ankara Öztürk mah. Ahizafer semti Sevinç sok. no. 7 Mes'ude, Kınalıada Sakarya yalısı Jirayr oğlu Vahan, İst. Tekirsaray cad. no. 146 Mair Bey ve Hanımlar.

— SON —

Bulmacada kazananlar

34 numaralı bulmacada saklı bulunan (Garson)u doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz :

Bir kutu Bisküit kazanan

Nişantaşı şair Nigâr sok. no. 36 hanede Celâl Sadullah Bey.

Bir albüm kazanan

Zonguldak kitapçi Hakkı B. vasıtasile Halil oğlu Ahmet B.

Bir Kutu Boya Kazanan

Beykoz 40ıncı ilk mektep no. 211 Şükran H.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.**

Bisküit Kazananlar
(Anadoluya kitap)

Bursa Çırapazarı no. 5 Hoca İbrahım Ef. oğlu Şükrü, Adapazar Çıracılar sok. no. 59 hanede Necmiye, Bakırköy Cevizlik Eskibalıkhane yanı no. 40 Müşerref. Beşiktaş Türkali mah. Çeşme sok. no. 22 Cemal, İst. Maltepe 1 inci ilk mek. no. 4 Refik, İnegöl Burhaniye mah. Gaziler sok. no. 10 Hasan, Kasımpaşa Hacı Ferhat no. 19 Sulhiye Rıfat Hanım ve B.ler.

Bloknot kazananlar

İst. Hünkârimam Kızlarağası cad. no. 21 Şinasi Ortaköy Musevi ilk mek. no. 108 Avram, Trabzon Belediye reisi mahtumu Mes'ut, Devrek kahveci Riza oğlu Burhan, Kozlu balıkçi Hilmi oğlu Mehmet, İst. Sultanahmet Dizdariye çeşmesi sok. no. 4 Şeyda, Uzunköprü bakkal Temur Ef. oğlu. Sedat, Eyip Defterdar Zalpaşa cad. no. 12 Handan, Bebek Neclâ Tevfik, İst. Çapa Kız Muallim Mek. S. 1 C. no. 144 Zehra Hanım ve Beyler.

2şer Adet Kalem Kazananlar
(Anadoluya iki kart)

Adapazarı İzmit cad. Papuççular mah. no. 24 Zinet. Fatıh Hayrettin cad. no. 30 Hayrettin, Maçka Karakol sok. no. 129 Doğan Reşat, Antalya Belediye muhasebecisi Tevfik B. oğlu Suphi, A, karahisar arzuhalci Mehmet Ef. oğlu Tahsin, Kadıköy kurbalıdere 2inci sok. no. 19 Nimet, Kasımpaşa Gd. Kç. Zb. Mek. no. 372 Mustafa, İzmir Tilkilik Alâeddin şeyh mah. ve sok. no. 30, İst. 4 üncü ilk mek. tep. S. 4 - A. no. 331 Muzaffer, Beşiktaş Balmumcu Yatı mek. S. 3 no. 272 Kâzım, Ist. Yedikule İmam Hüseyin sok. no, 3 Harikliya Hanım ve Beyler

— SON —

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

HEDİYE KAZANANLAR

Haydarpaşa İstasyon Ambar Müdür Muavini Hüsnü Bey oğlu Kâmıran Ef. (Afacan) bilmecesinden (6) aylık abone kazanmıştır.

Eyüp Atakçıbaşı mahallesi Namazgâh sok. no. 35 Servet H. (Afacan) bulmacasından bir kutu büyük bisküit kazanmıştır.

"Afacan„ Bilmece kuponu : 95

"Afacan„ Bulmaca kuponu: 37

İkinci sene No. 95 PERŞEMBE 2 Ağustos 1934

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

ABONE ŞARTLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört, 50 „

KARAGÖZ OYUNU

DİL YARIŞI

[Karagözle Hacivatın Adadaki merkep ve yüzme yarışlarını görmüştük. Bu sefer de onlardan bir (Dil yarışı istediler. Tehlikesiz bir müsabaka olduğu için Karagöz razı oldu ve karşı karşıya geçtiler bakalım neler söylediler:]

KARAGÖZ

Ben denize girince
Balık gibi yüzerim!
Kızarsam Hacivatın
Derisini yüzerim!

HACİVAT

Öyle fazla söylenme,
Patlatırım enseni!
Yunus balıklarına
Yine bağlarım seni!

KARAGÖZ

Korkum yoktur: Her yerde
Kuvvetimi denerim!
Dört nala giden ata
Ben eğersiz binerim!..

HACİVAT

Bindiğin merkeplere
Sürerim ben neftyağı!
Korkudan göremezsin
O zaman solu sağı!..

KARAGÖZ

Bilirsin ya; Olmuştun
Geçen hafta çingene!
Çok övünme: Tutarlar
Seni polisler gene!..

HACİVAT

Ben çingene oldumsa,
Sen de ayı olmuştun!
Hatırlarsın: Soluğu
Karakolda bulmuştun!

KARAGÖZ

Doğru.. Ben mert ummam,
Ölsem bile, sözünden!..
Başıma bu belâlar
Geldi senin yüzünden!..

HACİVAT

Hiç bir işe yaramaz
İnsanların aptalı!..
Çocuk bile kandırır
Senin gibi avalı!..

KARAGÖZ

Herif!.. Aval babandır,
Söylenme abuk sabuk!..
Beynini patlatırım
Defol buradan çabuk!..

HACİVAT

Bir yumrukta dökerim
Ben otuz iki dişi!..
Sopa istemiyorsan
Kır buradan kirişi!..

KARAGÖZ

Senin gibi çomarın
Hakkı yalnız değnektir!..
Ben bunu biliyorum:
Hacivat bir köpektir!.

HACİVAT

Yine benim başımı
Bak belâya sokuyor!
Vay utanmaz herif, vay;
Bana meydan okuyor!..

[Biraz evvel tatlı tatlı arkadaşlık edip (Dil yarışı) müsabakasına giren iki ahbap böyle birdenbire ağız dalaşına başladılar. İkisi de yekdiğerinin üzerine atılıp döğüşe koyuldular. Müthiş bir kavga başladı. Fakat ansızın polisler yetiştiler. İkisini kulaklarından tutup karakola götürdüler. Bakalım gelecek hafta karakolda neler olacak?...] N. R.

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 34 —

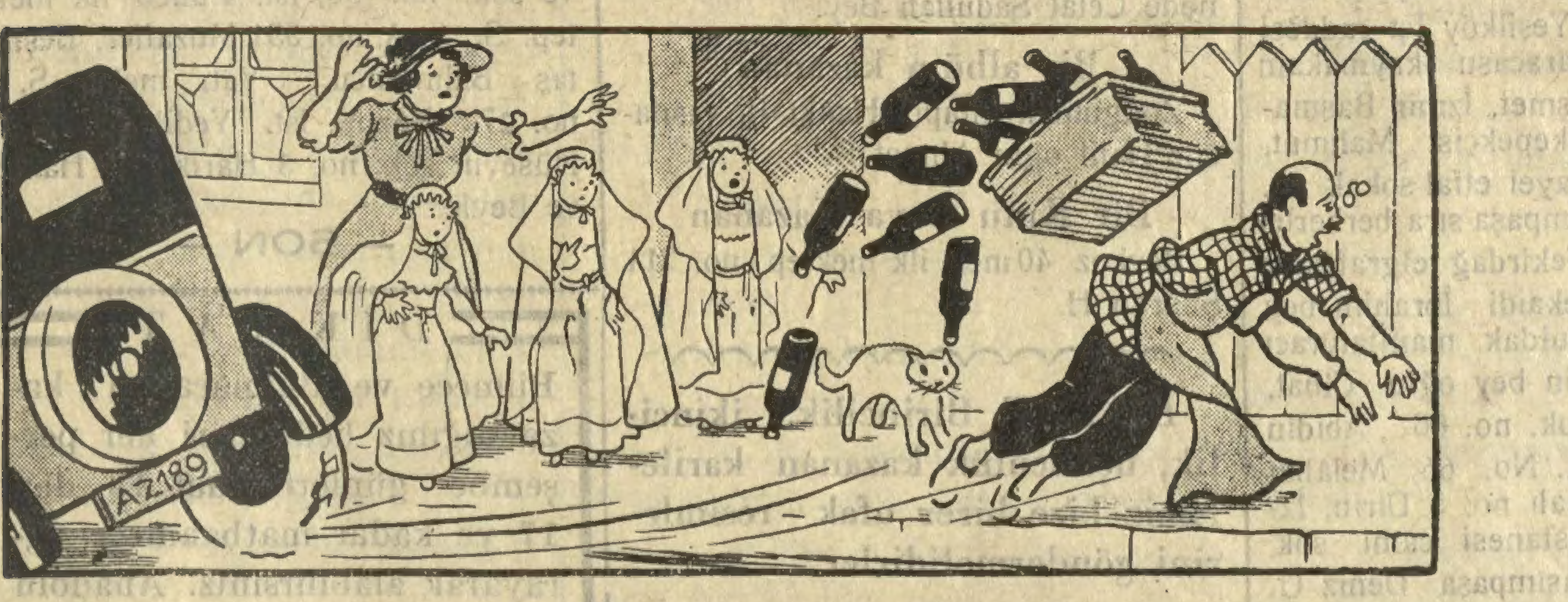

1 — Artık kazaları kazalar takip etmeğe başladı. Kırık camlar otomobil lâstiğini patlatınca tekerlek yaya kaldırıma fırlamış ve suları kaldırımın üzerine atmıştı. Bira sandığı taşıyan bakkalın ayağı kayınca sandık birdenbire arkasından fırladı ve yuvarlanmıya başladı. O sırada bir ecnebî kadın önde üç kızını fotoğraf çekmeğe götürüyordu. Bira şişeleri kırılıverince her tarafı köpüklü sarı bir su kapladı.

2 — Kızın beyaz elbiseleri birden bire leke içinde kaldı. Biçareler bu kirli elbiselerle şimdi nasıl fotoğraf çektirebilirlerdi?. Hemen orada bir göz yaşı yağmurudur başladı. Kızlar hüngür hüngür ağlıyorlardı.

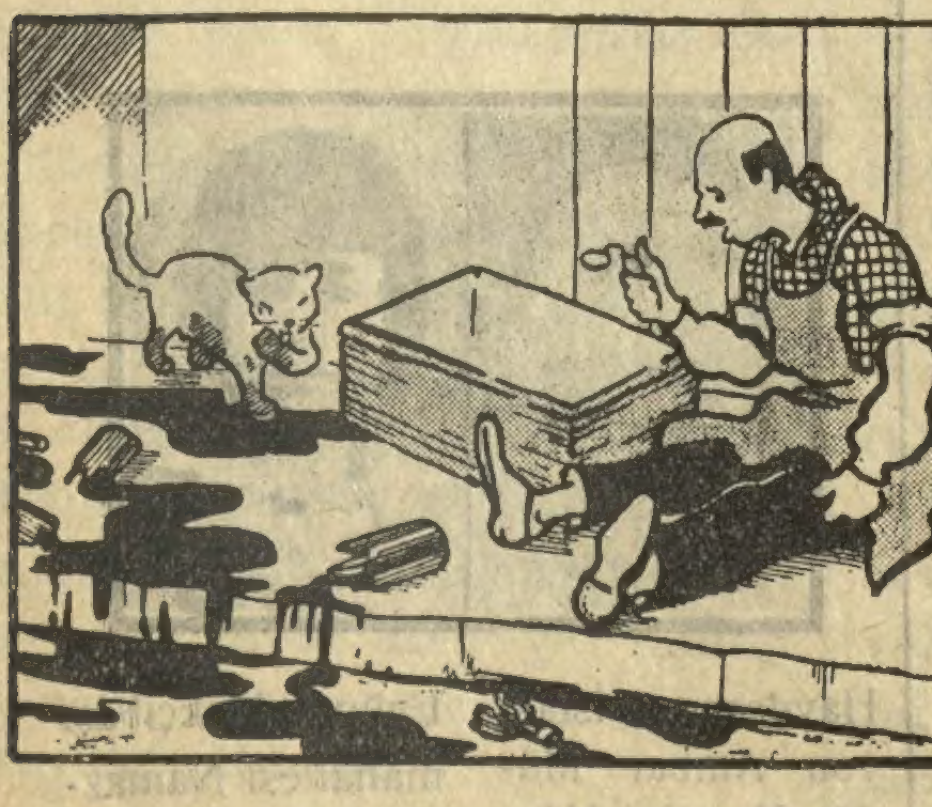

3— Bakkalın aklı başına gelipte kaldırımın üstüne oturduğu zaman o da ağlıyacak gibi oldu. Bütün bira şişeleri kırılmıştı. Serseme dönmüş ne olduğunu bile şaşırmıştı. Bir kedi de oraya gelmişti.

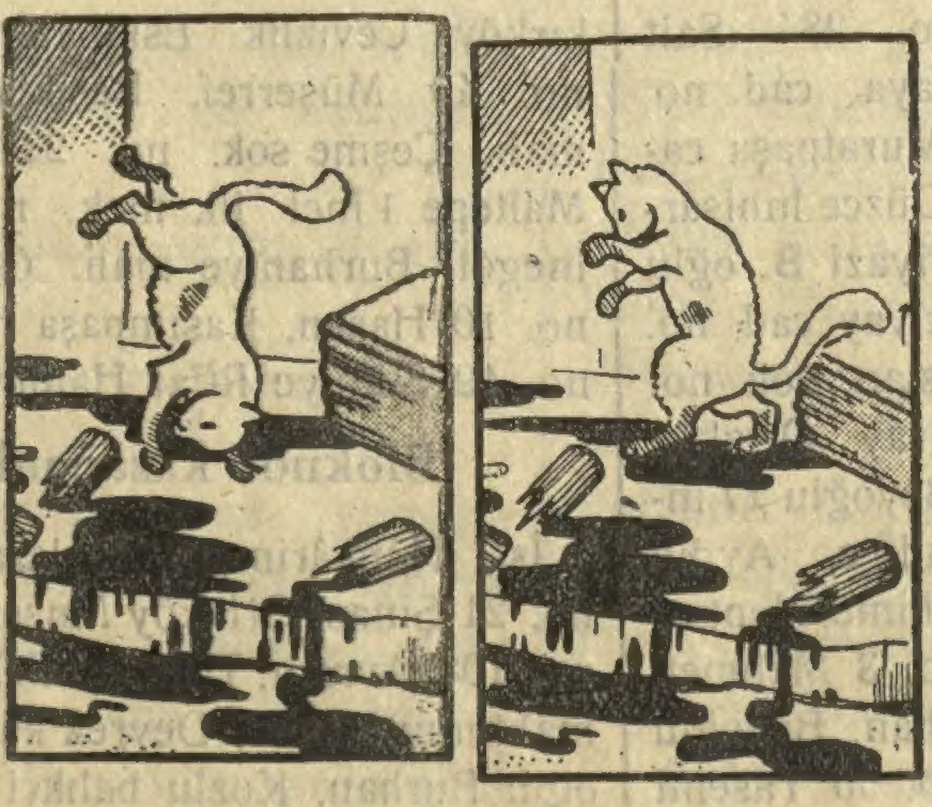

4 — Şimdi bira içinde yalanmıya başlamıştı. İşte bu kaza yalnız onun hoşuna gitmişti. Köpüklü sular içinde banyo yapacakmış gibi sevinmeğe başlamış, taklalar atıyordu. Acaba neden? Kedi sarhoş olmuştu çocuklar sarhoş...

5 — Şimdi Pire Nuri ile arkadaşları hayretler içinde kedinin oyunlarına bakıyorlardı. Kedi delirmiş miydi ne? Bakınız bir afacan balon herkesin başına neler getirmişti? Acaba balon şimdi nerede?. Bunu gelecek haftaya öğrenirsiniz? (Devamı var)

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk